

VETERANS B&T

COMMANDO
OVERDRACHT
REGIMENT B&T

BEZOEK
EREVELDEN JAVA

BATTLE FIELD
TOUR: SLAG
AAN DE SOMME

48^e jaargang
december 2025

Veterans B&T is een uitgave van de Vereniging Veteranen van het Regiment Bevoorraders- en Transporttroepen, Regiment Aan- en Afvoertroepen en Regiment Intendance troepen.
Opgericht op 3 mei 1975 als Landelijke Reünie Commissie Aan- en Afvoertroepen.
De Vereniging is aangesloten bij het Veteranen Platform.

Ereleden

P. Rûeck, bgen b.d. †
B. Kantborg, kol b.d. †
Drs. G.K.H. Hes, kol b.d. †
W. Engelmann, Lkol b.d.
G.A.M.M. van Kuijck, kol
H. Schulz, Lkol b.d.

Raad van advies

A.J.A. Beukering, Bgen b.d.
M.A.R.C. Souman, Lkol
L. Kuijpers, kol b.d.
G.A.M.M. van Kuijck, kol

Bestuur

Voorzitter

Dick de Heus
06 12985799
voorzitter@veteranenbent.nl

Secretaris

Vacant

secretaris@veteranenbent.nl

Penningmeester

Dick Mintjes
06 16193380
penningmeester@veteranenbent.nl

Activiteiten ondersteuning

Marc de Voogd
06 51732044
activiteitenondersteuning@veteranenbent.nl

Promotie

Peter Knispel
06 81831628
promotie@veteranenbent.nl

Zorg voor Veteranen en coördinator nuldlijnszorg

nuldlijnszorg@veteranenbent.nl

Redactie

Willemijn Teerds
06 83118935
communicatie@veteranenbent.nl
Jeroen Hoeksel
06 28658214
redactie@veteranenbent.nl
Inka Logister
redactie@veteranenbent.nl
Michel Roest
Tevens LSO 1(NL/BE)VNTbat T2-T6
0172 469 320
redactie@veteranenbent.nl

Redactieadres

Maatschapslaan 29
2404 CL Alphen a/d Rijn

Vereniging op internet

Webmaster, Kees van Bergen
0630535051
webmasters@regimentbent.nl
www.veteranenbent.nl
www.facebook.com/veterans B&T.nl

Regiment op internet

www.regimentbent.nl

Secretariaat en verzending

'Veterans B&T'
Postadres:
OTCLOG/Staf/Bureau Regimenten/Regiment B&T
MPC 53 A
Postbus 109
3769 ZJ Soesterberg

Contributie

Minimaal € 17,50 per jaar, te voldoen op ING,
IBAN Nummer: NL58INGB0002366552
BIC Nummer: INGBNL2A
t.n.v. Ver Veteranen Regiment Bevoorraders- en
Transporttroepen, (VVRB&T)
Soesterberg

Vormgeving en productie

DecaPrint, Alphen aan den Rijn

Inleverdata kopij en foto's

'Veterans B&T' verschijnt 4 x per jaar .
Voor het aanleveren van kopij en foto's gelden de volgende
data als deadline: Editie maart : 14 februari
Editie juni : 14 mei
Editie september : 14 augustus
Editie december : 14 november

Om het werk van de redactie te verlichten verzoeken wij uw
kopij DIGITAAL aan te leveren als zogenaamde "platte tekst".
Dat wil zeggen: zonder opmaak stijlen, verschillende letterty-
pes of kolom gebruik (1 pagina A4 is ongeveer 700 woorden).
Voor foto's: de kwaliteit van het materiaal moet voldoende
scherp zijn, derhalve zullen fotokopieën van afbeeldingen
niet direct worden geplaatst. Het eventueel inscannen van
beelden graag in overleg met de redactie. Mochten er hier-
over vragen zijn dan kunt u zich wenden tot de redactie.

Adreswijzigingen

U wordt verzocht adreswijzigingen en berichten van over-
lijden zo spoedig mogelijk digitaal door te geven aan de
secretaris, secretaris@veteranenbent.nl.

REDACTIONEEL

Willemijn Teerds-Hop

Drie keer knippen met je ogen en we ronden het jaar 2025 weer af. De donkere decembermaand heeft met alle lichtjes en festiviteiten iets feestelijks. En wat een feestjaar hebben we achter de rug met de viering van het 25-jarig bestaan van ons regiment. Met in oktober de daadwerkelijke verjaardag die gevierd is met een regimentsappèl en -borrel en het manschappendiner. In november stonden we aangetreden met de troepen, in de zon, en waren we getuigen van de commando-overdracht van de RC Marc Souman aan Henk Plenck.

Over al deze jubelactiviteiten is in dit nummer van alles terug te lezen. De voormalige en huidige regimentscommandant blikken met ons terug en kijken vooruit. 'In uitgezonden' is gevuld met korte stukjes over de activiteiten van het laatste kwartaal. Kortom, het is nog even nagenieten met alle feestvreugde en activiteiten.

Het regiment heeft echt niet stil gezeten en heeft de Nederlandse grenzen een paar keer gepasseerd. De voormalige regimentsadjutant Barry de Jong neemt ons mee naar Indonesië. Want ook dit jaar heeft het regiment, in samenwerking met het regiment Geneeskundige Troepen en het Korps Militaire Administratie, een bezoek gebracht aan de erevelden op Java.

De vereniging is ook op pad gegaan en zijn op *battlefield tour* geweest onder leiding van Henk Bouwknegt. Dit keer ging de tour naar Frankrijk waar de Slag om de Somme is uitgediept. Met dank aan Alex Donswijk kan iedereen de historie, maar zeker ook de gezelligheid van deze dagen teruglezen.

En wie kent hem nog? Oud-redactielid Frits van der Ley? Frits heeft in de vroege ochtend een van de compagnieën van

het Bevoorrading- en Transport Commando te woord gestaan op de Waalsdorpervlakte. Een indrukwekkende locatie met een bijzonder verhaal. Een mooi moment om de historie en de geschiedenislessen te kunnen delen met de huidige generatie militairen, wat weer bijdraagt aan vorming. Niet geheel onbelangrijk in de huidige tijd.

Zo ook voor het regiment, de jaarlijks terugkerende *Sunset March* in Nijmegen, die elke avond traditiegetrouw wordt gelopen. Dit keer was het een speciale editie. Voor de 4000e keer werd de *Sunset March* gelopen en daardoor was de Minister van Defensie met de burgemeesters van Nijmegen en Overasselt ook aanwezig. En dat allemaal op de verjaardag van het regiment.

En verder hebben we de vaste rubrieken, zoals de MuseumT(ri)p van Jeroen en de Column van Inka. We maken ondertussen kennis met twee nieuwe bestuursleden en helaas hebben we dit kwartaal ook afscheid moeten nemen van bestuursleden.

Met de kerst voor de deur rollen we door naar het verlof en sluiten we een jubeljaar af. Maar voor sommige van ons is het ook een confronterende periode die letterlijk en figuurlijk donker te noemen is. Ik wil deze mensen dan ook veel sterkte en kracht toe wensen.

Dan rest mij nu alleen nog om iedereen een fijn uiteinde te wensen. Veel leesplezier en op naar een mooi nieuw jaar! Namens de gehele redactie wens ik jullie fijne feestdagen, help elkaar eens een handje, bel eens een keertje extra of stuur een kaartje, juist in deze donkere tijd.

Inka, Jeroen, Milou, Michel en Willemijn

Inhoudsopgave

Onderwerp	pagina
Redactioneel	1
Van de voorzitter	2
UNIFIL reünie	3
Commando-overdracht Regiment B&T	4
In the spotlight: Robin Riemersma en Peter Knipsel	6
Uit- ingezonden	8
Waalsdorpervlakte	10
Museum Trip: Oorlogsmuseum Overloon	12

Onderwerp	pagina
Uit de collectie: Eten met rang en orde	14
Battle Field Tour: Slag aan de Somme	16
Boekreview: Als Rusland wint	19
Verslag bezoek erevelden Java	20
In the picture	22
Column: Een sprankje vrede	23
In memoriam	24
Agenda	24

VAN DE VOORZITTER

Dick Mintjes

Beste mensen,

Tsja, onze voorzitter is op dit moment de voorzitter, oftewel onze Dick is op missie in Bosnië en dus is mij gevraagd om maar even zijn rol over te nemen. Nou, dat is nog niet zo makkelijk, hoewel het helpt dat ook ik Dick heet -.hoeven jullie daar in ieder geval niet aan te wennen.

Bestuurlijk is het op dit moment even lastig, zoals jullie in een nieuwsbrief / oproep hebben kunnen lezen. Onze secretaris, Ruud, heeft helaas zijn functie neergelegd. En omdat onze voorzitter in Bosnië zit, bestaat het dagelijks bestuur nu uit ondergetekende. Geen wenselijke situatie.

Gelukkig, we zijn een organisatie van (oud)militairen, en dus, na een oproep van mijn kant, gaven diverse mensen aan wel te willen komen helpen met het secretariaat. Gelukkig maar, want waarnemend voorzitter, naast penningmeester, lukt nog wel even. Maar ook nog secretaris spelen, dan begint het te lijken op werk en dat was nu eigenlijk niet de bedoeling.

Terwijl ik dit stukje maak denk ik even terug aan deze ochtend, toen ik een gesprek had met John Nouwens, die heeft aangeboden te helpen met het secretariaat. Dus ik heb er alle vertrouwen in dat het de komende periode gaat lukken met het besturen...maar het blijft wel pleisters plakken!

Niet alleen Ruud heeft zijn functie neergelegd, ook onze nulde lijns ondersteuner coördinator Marco Leur heeft zijn functie neergelegd. Maar ook voor die functie was er spontaan een kandidaat, en wel een oude bekende, namelijk Saskia Ubels. Dat is een pak van mijn hart, want zorg voor veteranen is toch een van de core-businesses van de vereniging, dus ik ben heel blij dat Saskia deze rol nogmaals wil vervullen.

Dat brengt me wel bij een zekere waarschuwing. Op de laatste ALV is beloofd dat het bestuur zal komen met voorstellen over de richting die de vereniging mogelijk kan inslaan. Maar met een gemankeerd bestuur, althans tijdelijk, is het de vraag hoever we daar mee gaan komen. Dat neemt niet weg dat er

wel degelijk een werkgroep is geformeerd en dat die komende maanden aan de slag gaat. We gaan goed kijken bij zusterverenigingen, zoals de artillerie en de genie, hoe zij zaken hebben georganiseerd en opgepakt. We komen zeker met iets, maar ik kan nu al wel aangeven dat het naar alle waarschijnlijkheid nog geen voldragen product zal zijn.

We zijn dus echt op zoek naar leden die het bestuur willen versterken en zijn op zoek naar een secretaris. Denk eens na of je niet wat voor je collega veteranen wilt betekenen en zo ja, mail me dan. Dan kunnen we een gesprek hebben over wat het inhoudt en of dat bij jou zou passen.

En over die ledenvergadering gesproken, die zal worden gehouden op woensdag 13 mei dus reserveer die middag vast in je agenda. Ik ben nog aan het kijken of we de vergadering kunnen vergezellen met iets anders. Dat volgt nog.

Ik wil graag afsluiten voor mijn eerste, en hopelijk ook laatste, van de voorzitter. Het is bijna kerst en daarna volgt het nieuwe jaar. Ik wens jullie allemaal een gezegend kerstfeest en een fijne jaarwisseling toe, voor jezelf en voor je naasten en ik spreek verder de wens uit dat het bestuur in 2026 weer op volle sterkte kan werken om jullie veteranen optimaal van dienst te kunnen zijn.

REÛNIE VAN DE VETERANENVERENIGING REGIMENT BEVOORRADINGS- EN TRANSPORTTROEPEN

Een bijeenkomst voor Unifil-missie veteranen (1979-1985)

Op 25 oktober 2025 vond de reünie plaats op de locatie Historische Collectie Bevoorradings- & Transporttroepen te Soesterberg.

Ondanks het tegenvallend aantal deelnemers kunnen we terugkijken naar een geslaagde en gezellige reünie waar de herinneringen en verhalen uit die tijd gedeeld werden.

Na de ontvangst volgde, namens de organisatie, een toespraak door Ed O'Brien. Vervolgens nam de Regimentscommandant het woord en werd er toast uitgebracht op het Regiment. Vervolgens konden de deelnemers de opstelling met foto's en andere attributen bekijken en vanzelf kwamen de verhalen en herinneringen naar boven. Uiteraard was er ook nog de gelegenheid om het museum te bezoeken. In de loop van de middag was er een maaltijd en rond 16.00 uur eindigde de reünie.

Onze dank gaat uit naar de Historische Collectie B&T voor het gebruik van de faciliteiten en ondersteuning. Ook onze dank naar de VVRB&T voor het mogelijk maken en ondersteuning van deze reünie.

De organisatiecommissie

COMMANDO-OVERDRACHT REGIMENT BEVOORRADINGS- EN TRANSPORTTROEPEN

Op 12 november vond een bijzonder moment plaats in de rijke historie van ons Regiment: een regimentscommandant die, na bijna vier jaar, het commando overdraagt aan degene van wie hij het eerder had overgenomen. Het is niet eerder voorgekomen in ons regiment, al kennen we bij onze stamregimenten wel voorbeelden van een tweede aantreden van een regimentscommandant. Toch voelde het op deze dag alsof traditie en vernieuwing in harmonie samenkwamen.

Voor mij, Henk, betekende deze hernieuwde aanstelling niet zomaar een terugkeer naar een vertrouwde stoel. Het is de betrokkenheid bij ons regiment die mij diep in de vezels zit. De taakstelling van het regiment en alles wat daar direct of indirect bij hoort, geeft mij energie en richting. Bijdragen aan de vorming, zorg en verbinding binnen een regiment dat tradities, saamhorigheid en respect voor veteranen en postactieven hoog in het vaandel heeft staan: dat is een voorrecht. En hoewel sommigen misschien denken dat een tweede termijn hetzelfde kunstje is, is dat beslist niet zo. Het regiment leeft, ademt en verandert.

Een bijzondere dag in de
geschiedenis
van ons regiment

**Luitenant-kolonel Henk Plenck &
Luitenant-kolonel b.d. Marc Souman**

Nieuwe uitdagingen dienen zich aan, zeker binnen de context van hoofdtak 1 in de defensieorganisatie. Maar ook de vertrouwde elementen zoals beëdigingen, regimentsdiners en regimentsappels blijven hun waarde houden en bieden ruimte voor nieuwe initiatieven.

De ceremonie op 12 november vormde een prachtig startpunt. De aanwezigheid van zoveel regimentsgenoten gaf warmte en betekenis aan de dag. Het afscheid van Marc en mijn eigen verwelkoming werden omgeven met aandacht, respect en verbondenheid. In mijn toespraak onderstreepte ik dat we elkaar in deze onrustige

tijd meer dan ooit nodig hebben. Het delen van kennis, het omzien naar elkaar en het uitdragen van de normen en waarden die ons regiment kenmerken, zijn van groot belang. Veteranen spelen daarbij een cruciale rol. Hun ervaringen – langdurig presteren onder druk, omgaan met onzekerheid, het missen van het thuisfront – vormen een bron van wijsheid voor nieuwe generaties. Samen zijn we het regiment en die saamhorigheid koester ik.

EEN TERUGBLIK VOL TROTS EN DANKBAARHEID

En dan is het, voor mij Marc, ineens 12 november en sluit je een tijdperk af. Vier prachtige jaren als regimentscommandant liggen achter me. De zorg voor veteranen – een van onze kerntaken – paste mij als een jas, mede door mijn eigen uitzendingen, die van mijn collega's en vooral ook die van mijn vader. Het is niet alleen werk; het is verweven met mijn leven.

Wat ik in die jaren heb gezien, is hoe onmisbaar onze vrijwilligers zijn. De VVRB&T en andere verenigingen binnen het regiment zetten zich onvermoeibaar in om de woorden *erkenning en waardering* om te zetten in daden. Ik wil juist die mensen noemen die vaak in stilte het verschil maken. Diegenen die een veteraan bezoeken die zorg nodig heeft, of nabestaanden bijstaan in moeilijke tijden. Die bijdragen aan reünies, borrels, directe zorg of het verspreiden van het 'veteranenwoord', zoals via *Veteraan in de Klas*. Hun inzet is goud waard en draagt bij aan een steeds beter veteranenklimaat in Nederland en ons regiment. Hulde aan al deze vrijwilligers!

De ontmoetingen tijdens reünies waren voor mij hoogtepunten. De energie die ontstaat als jonge en oudere veteranen elkaar spreken, is dan zo voelbaar. Een mooi voorbeeld was de gezamenlijke *herdenking van de zeven kruizen* en de jaardag van de VVRB&T, waar B&T cadetten van de KMA en onze veteranen samen herdachten en de *Sunset March* liepen. Ook de herdenkingsreizen naar Indonesië, samen met jonge collega's, waren

indrukwekkende momenten waarin geschiedenis, reflectie en verbinding samenkwamen.

Ook een dikke pluim aan de redactie van ons verenigingsblad *Veterans*. Het is en blijft een fantastisch mooi blad om informatie te delen en

herinneringen op te halen en het is een geliefd magazine op diverse leestafels binnen onze organisatie. Hou dat vast!!

Ik ben iedereen dankbaar die de afgelopen jaren heeft bijgedragen aan de invulling van de zorg voor veteranen. Het is mijn oprechte wens dat jullie deze steun blijven geven aan Henk, zoals jullie dat bij mij deden. En jullie mogen erop rekenen dat ook ik betrokken blijf, waar dat kan en past.

Tot slot

Onze kracht zit in samen zijn, samen herinneren en samen vooruitkijken.

Ik hoop jullie te ontmoeten op een van de komende regiments- of veteranenactiviteiten.

IN THE SPOTLIGHT

Inka Logister-Proost

Zoals u weet, zijn er dit jaar een aantal nieuwe bestuursleden aangetreden. We hebben Peter Knispel en Robin Riemersma bereid gevonden om zich voor te stellen aan ons. We kunnen geen betere plek vinden dan *In the Spotlight*, want wie zich vrijwillig inzet voor onze vereniging, verdient dat!

Naam: Robin Riemersma
Leeftijd: 50 jaar
Lid sinds: januari 2025
Uitzendingen: 1998 voormalig Joegoslavië SFOR 4

Robin geeft aan “niet zo van de foto’s te zijn”, dus we hopen hem spoedig live te ontmoeten.

Wie is Robin Riemersma?

Ik ben 50 jaar jong, getrouwd met Claudia en wij hebben samen twee kinderen woonachtig in Enschede. Reeds 30 jaar werkzaam voor Defensie, september 1995 opgekomen in Bussen als dienstplichtige. Huidige functie is commandant logistieke eenheid in Amersfoort in de rang van adjudant. Mijn hobby’s zijn: reizen, sporten, competitie padel spelen, sport kijken en in de tuin werken.

Wat zijn jouw taken in het bestuur?

Tot op heden heb ik een algemeen functie en heb ik afgesproken met de voorzitter dat ik daar waar nodig zal ondersteunen en met name de evenementen zal ondersteunen met diverse taken.

Waar verheug jij je het meeste op, in de functie als algemeen bestuurslid?

Alle evenementen en de reünies, om naar de mensen te kijken die elkaar misschien al jaren niet hebben gezien dan wel hebben gesproken.

Als je kijkt naar jouw loopbaan en ervaringen tot nu toe, wat komt goed te pas (of wat ga jij beslist inzetten) als bestuurslid?

Wij zijn binnen het bestuur van de vereniging allemaal van hetzelfde dienstvak B&T en daardoor zijn er veel raakvlakken met eenieder, hierdoor denk ik niet dat mijn loopbaan hierin van pas komt. Maar door de loop der jaren leer je natuurlijk wel veel mensen kennen, dat is natuurlijk altijd handig.

Op dit moment ben ik werkzaam voor OTCMAN, dit is weer heel wat anders dan wat ik jaren heb gedaan. Misschien biedt dit perspectief; ik ben 1 oktober 2025 begonnen, dus moet ik dit nog onderzoeken.

Heb je al eerder bestuurlijke ervaring opgedaan?

Ik heb jaren in het bestuur gezeten van de turnvereniging waar mijn dochter heeft geturnd. De naam van de vereniging is WIK (Willen Is Kunnen). Ook heb ik enkele jaren in het bestuur gezeten van het DCC (Dutch Community Club) ten tijde dat ik geplaatst was bij het 1 GNC in Munster (D). In deze functie zat ik in de kascontrolecommissie en was ik lid van het algemeen bestuur.

Kan je jouw drive of enthousiasme beschrijven, waarom jij je inzet voor Veterans B&T?

De reden voor het willen plaatsnemen in deze vereniging is dat ik vind dat er te weinig aandacht is voor veteranen en ik hoop dat er door dit soort verenigingen er meer aandacht komt voor veteranen. En om toch ook wel een beetje te werken aan mijn persoonlijk netwerk en het leren kennen van mensen van het regiment; af en toe met oud-medewerkers een praatje maken en herinneringen ophalen is natuurlijk altijd leuk.

De vereniging bestaat uit een zeer divers gezelschap van veteranen, hoe hou je die met elkaar verbonden?

Volgens mij hebben wij allemaal hetzelfde doel en uiteindelijk zijn wij allemaal veteraan.

Welke ideeën heb je om de jonge generatie veteranen te binden aan de vereniging?

Ik denk meer bekendheid van de vereniging binnen alle Defensiebladen. Ik heb namelijk nog steeds het gevoel dat niet iedereen van het regiment weet dat er een veteranenvereniging van het B&T bestaat. Ook denk ik dat we moeten gaan kijken naar hoe andere verenigingen hun leden werven zodat wij hierop kunnen meeliften en misschien kunnen samenwerken op dit gebied (hiervoor is een werkgroep opgericht dus hiervoor is reeds aandacht).

Naam: Peter Knispel
Leeftijd: 62 jaar
Uitzendingen:

2000	Bosnië	SFOR
2003	Bosnië	SFOR
2008	Afghanistan	ISAF
2011	Afghanistan	ISAF
2013	Somalië	EUTM SOM
2015	Mali	Minusma

Wat zijn jouw taken in het bestuur?

Ik heb in het bestuur de promotiewerkzaamheden overgenomen van André Leurs, in het kort: zorgen dat er bij de activiteiten - waarbij dit gewenst is - een stand ingericht wordt met verkoop merchandise van de vereniging en vooral dat mensen lid kunnen worden.

Waar verheug jij je het meeste op in de functie als algemeen bestuurslid?

Ik kijk altijd het meest uit naar de ontmoetingen binnen de vereniging, elke reünie waar we als promotieteam staan kom je wel bekenden tegen.

Als je kijkt naar jouw loopbaan en ervaringen tot nu toe, wat komt goed te pas (of wat ga jij beslist inzetten) als bestuurslid?

Ik ben altijd inkoper geweest bij Defensie, zoveel inkoopactiviteiten kent de vereniging niet, maar organisatietalent is wat we allen meebrengen.

Kan je jouw drive of enthousiasme beschrijven, waarom jij je inzet voor VeteransB&T?

De VeteransB&T is voor mij een mogelijkheid om oud-collega's te ontmoeten, onder andere de battlefieldtour is altijd een

hoogtepunt in het jaar. Natuurlijk ook de mogelijkheid van de vereniging om de Nationale Taptoe te bezoeken. Bij de Nationale Taptoe ben ik alweer 20 jaar werkzaam in het Floormanagement. Maar aangezien je in het Floormanagement actief dienend moet zijn, ga ik daar komend jaar een functie vervullen in de logistiek van de organisatie.

Welke ideeën heb je om de jonge generatie veteranen te binden aan de vereniging?

We merken juist bij de promotieactiviteiten dat er maar weinig jonge veteranen zich aanmelden. Dat komt natuurlijk ook door het minder aantal missies waarbij men daadwerkelijk de veteranenstatus krijgt. Terwijl er nog steeds de nodige inzetten zijn, b.v. de inzet van de Multinational Battle Group in Litouwen waarbij men deze status niet krijgt.

We zijn als bestuur dus aan het nadenken hoe we de vereniging in de toekomst, met een mooi ledenaantal, levensvatbaar kunnen houden, nu er minder missies zijn waarbij men een veteranenstatus krijgt. Hoe? Daar zijn verschillende ideeën over en het dagelijks bestuur zal de leden tijdens de jaarlijkse ledenvergadering hier over informeren.

UIT-*ingezonden*

Sunset March 2025

30 september, gereed maken voor de Sunset March de 4000 ste vandaag.

Helaas begon voor mij de voorbereiding wat minder want bij het oprapen van een brief onder een boom bij mij thuis, kreeg ik een tak op mijn hoofd met als gevolg een flink bloedende wond, gelukkig is na een minuut of 15 het bloeden gestopt en kon ik vertrekken naar Nijmegen.

Onderaan de brug "De Oversteek" was het verzamelpunt. Er kwamen zes veteranen op eigen gelegenheid naar het vertrekpunt. Er was ook een bus onderweg met een groot aantal deelnemers,

zowel veteranen als actief dienende militairen, die zich na de herdenking bij de 7 kruizen in Loenen aansloten bij de reeds aanwezigen voor het lopen van de Sunset March. Aangezien dit een speciale Sunset March was, namelijk de 400ste, was de Minister van Defensie, dhr Brekelmans aanwezig en de burgemeesters van Nijmegen en Overasselt. Ook was er een groot detachement van het regiment aanwezig vanwege de verjaardag van de veteranen vereniging en het 25 jarig bestaan van het regiment.

Al met al een hele stoet waarbij voorop de 'veteraan van de dag' liep, de majoor Merrienboer, daarachter de minister en de burgemeesters en dan het bestuur van de organisatie van de dagelijkse Sunset March,

Team 31 en dan het detachement van het regiment.

Bij het monument aan de overkant van de Waal, werd door een ieder nog een moment van stilte in acht genomen en de eregroet gebracht aan de 48 omgekomen militairen. Daarna werd er een krans gelegd door de oudste aanwezige van het regiment samen met de jongste actief dienende. Uiteraard werd de ceremonie afgesloten met het zingen van het regimentslied en het drinken van een Palmpitje.

Volgend jaar 30 september staat alweer gepland.

Ereveld Grebbeberg

Op het Ereveld op de Grebbeberg worden nieuwe bomen geplant. Maj Kroon RMWO greep dit moment aan om een brug te slaan tussen de oude en jonge generatie veteranen en militairen. Verhalen uit het verleden helpen ons het heden te begrijpen.

Ons Regiment mocht samen met bewoners van Bronbeek (KTOMM), vier andere regimenten en korpsen en VeVa leerlingen nieuwe bomen planten. Veteranen en actief dienende militairen ontmoetten elkaar in verbondenheid. Zo worden onze regimentsgenoten die het leven hebben gelaten op de Grebbeberg en daar begraven liggen niet vergeten.

Landmacht medaille

FLO Generaal-majoor Ivo de Jong

De eerste officiële taakuitvoering van onze nieuwe RC was een feit: woensdag 26 november nam hij afscheid van Generaal-majoor Ivo de Jong.

Op het Landgoed de Zwaluwenberg nam Genm Ivo de Jong afscheid van de Landmacht na 43 jaar eervolle en trouwe dienst. Generaal de Jong is een altijd zeer betrokken regimentsgenoot geweest en was zowel Regimentsoudste als Dienstvakoudste.

Op 28 november hebben we in onze historische collectie weer een oud collega blij mogen maken met een onderscheiding waar hij nog recht op had. In dit geval ging het om de landmacht medaille. Na het ontvangst met koffie en gebak is de medaille officieel overhandigd aan Gerard. Gerard, dank voor het gesprek dat we hebben gehad en nogmaals van harte met de onderscheiding.

Jubileumboek

Het jubileumboek is uitgereikt aan Commandant Landstrijdkrachten, luitenant-generaal Jan Swillens.

Aankondiging

INCASSO JAARCONTRIBUTIE 2026

Op 26 januari 2026 zal de incasso voor de jaarcontributie lidmaatschap VVRB&T worden uitgevoerd bij diegenen die een machtiging hebben afgegeven. Het bedrag van € 17,50 zal dan van uw rekening worden afgeschreven. U wordt vriendelijk verzocht voor voldoende saldo zorg te dragen.

Het betreft de incassomachtiging met kenmerk IMVVRBENT01

Het incassant ID van de VVRB&T is NL68ZZZ320780020000

Wilt u ook betalen met incasso?

Via onderstaande link, of via het scannen van de QR-code, komt u op de inlogpagina van onze website terecht en kunt u dat zelf eenvoudig regelen door – na het inloggen in uw eigen beveiligde omgeving – de machtiging te activeren.

<https://veteranenbent.nl/formulieren/incasso-afgeven-digitaal>

Het stopzetten is net zo gemakkelijk, een mailtje naar mij volstaat:
Dick Mintjes (Penningmeester VVRB&T)
penningmeester@veteranenbent.nl

Een ochtend op de Waalsdorpervlakte

Frits van der Ley

EEN PLEK WAAR GESCHIEDENIS EN PLICHT SAMENKOMEN

In alle vroegte, nog vóór de eerste lichtstralen van de dag het duinlandschap raakten, verzamelde 130 Bevoorradingscompagnie zich op de Waalsdorpervlakte. Het was ongeveer 06.00 uur toen de stilte van het gebied werd doorbroken door het zachte ritme van laarzen op het schelpenpad en het zichtbare wolkje adem dat in de koude ochtendlucht hing. Een bijzonder tijdstip, maar volledig passend bij de plek waar we samenkwamen: één van de meest geladen en betekenisvolle herdenkingslocaties van Nederland.

Op uitnodiging van compagnie sergeant-majoor Berry Congo Lowango had ik de eer om voor de troepen van 130 Bevoorradingscompagnie een voordracht te houden. Een uitnodiging die ik met trots en dankbaarheid aannam. Niet alleen vanwege de rol van deze compagnie binnen het Bevoorradings- en Transportcommando, maar juist vanwege de historische grond waar we die ochtend stonden.

De betekenis van de plek

De Waalsdorpervlakte is geen gewone vlakte en geen gewone plek om een ceremonie te houden. Tijdens de Tweede Wereldoorlog gebruikte de Duitse bezetter deze stille duinen als executieterrein. Meer dan 250 verzetsstrijders, burgers en militairen werden hier gefusilleerd, vaak na gevangenschap in het nabijgelegen 'Oranjehotel' in Scheveningen. Het was een plek waar de bezetter hoop wilde breken en waar verzet

werd gestraft met de dood. Voor veteranen en militairen is de Waalsdorpervlakte een plek die direct onder je huid kruipt. Zelfs als het stil is en misschien juist dán, voel je wat hier gebeurd is. Het landschap draagt herinneringen met zich mee. Niet in harde stenen, maar in verhalen. Verhalen van moed, plichtsbesef, loyaliteit en offers. Verhalen die in de wind lijken mee te waaien en die je bijna kunt horen als je stil genoeg bent.

Een bijzondere ontmoeting bij de bourdonklok

Nog voordat de ceremonie begon, had ik het voorrecht om bij de beroemde bourdonklok op de foto te gaan met de man die deze klok elk jaar op 4 mei luidt tijdens de Nationale Dodenherdenking. De ontmoeting was kort, maar intens. De klokkenluider vertelde met bescheidenheid over zijn taak: elk jaar opnieuw de zware klank van de vrijheid hoorbaar maken voor het hele land. De bourdonklok is geen gewone klok: het is een stem van het verleden, een stem van hen die hier vielen. Het geluid dat op 4 mei door merg en been gaat, dankt zijn kracht aan de plek waar het staat en aan de verhalen die eraan verbonden zijn. Het moment naast de klok, voordat de zon opkwam, bracht een diepe rust en indrukwekkende ernst met zich mee. Het voelde als een symbolisch voorwoord op wat later die ochtend uitgesproken zou worden.

Militairen als de stille ruggengraat van het verzet

In mijn voordracht stonden drie militairen centraal die hun leven verloren op deze vlakte. Hun verhalen laten zien dat militair zijn geen tijdelijke functie is, maar een houding. Het is een manier van zijn die niet wordt afgelegd wanneer het uniform uitgaat.

Luitenant Gerrit van der Veen

Na de capitulatie sloot Van der Veen zich vrijwel direct aan bij het verzet. Hij hielp bij het drukken en verspreiden van illegale kranten en pamfletten. Werk dat hem uiteindelijk fataal werd. In zijn afscheidsbrief aan zijn vrouw schreef hij de woorden: "Ik heb gemeend te doen wat mijn plicht was. Ik heb niet anders gekund." Die zin, eenvoudig maar krachtig, klinkt tachtig jaar later nog steeds door in alles waar militairen voor staan.

Kapitein Willem van der Poel

Van der Poel gebruikte zijn militaire kennis om via verzetsgroepen inlichtingen door te spelen aan Londen. Zijn rol was van levensbelang voor de geallieerde informatievoorziening. Hij opereerde in het verborgene, in stilte en in gevaar. Zijn inzet toont wat discipline en loyaliteit betekenen wanneer het er het meest toe doet.

Sergeant-majoor Chris Meijer

Meijer was een militair in hart en nieren. Hij trainde verzetsgroepen in het veilig gebruiken van wapens en in sabotage.

Zijn laatste woorden, vlak voor zijn executie, waren bijna alledaags, maar juist daardoor zeer menselijk:

"Zal ik mijn jas maar uittrekken? Het is zonde als er kogelgaten in komen." Een zin die de rauwe realiteit van dat moment tastbaar maakt en die laat zien dat zelfs op het laatste moment waardigheid en moed overeind kunnen blijven.

Hun verhalen blijven relevant. Niet als geschiedenisles, maar als spiegel voor wat plicht en overtuiging betekenen. Toen én nu.

Bevoorrading & Transportcommando: moderne bewakers van vrijheid

Tijdens mijn voordracht keek ik naar de mannen en vrouwen van 130 Bevoorraderscompagnie, gegroepeerd in het vroege ochtendlicht. Het viel me opnieuw op hoe bijzonder het is dat juist zij, met hun rol binnen het Bevoorraders- en Transportcommando, op deze plek stonden.

Want logistiek is vaak onzichtbaar, maar altijd essentieel.

Zonder brandstof beweegt niets.

Zonder munitie strijdt niemand.

Zonder voedsel houdt niemand vol.

Zonder bevoorrading en transport komt geen enkele missie van de grond.

Waar de militairen van toen vochten in stilte en schaduw, doen de militairen van vandaag dat in de keten van moderne operaties. Maar de kern is dezelfde: trouw, professionaliteit, verantwoordelijkheid en inzet.

Geopolitieke spanningen: verleden en heden raken elkaar

Het was bijzonder om juist op deze locatie stil te staan bij de realiteit van nu. De wereld is opnieuw in beweging. De oorlog in Oekraïne, spanningen in het Midden-Oosten, toenemende cyberdreigingen en hybride oorlogsvoering maken duidelijk dat vrede en vrijheid kwetsbaar zijn.

De Waalsdorpervlakte is daarom meer dan een herdenkingsplaats. Het is een waarschuwing.

Een herinnering dat vrijheid onderhoud vraagt.

Dat waakzaamheid geen keuze is, maar een opdracht.

Dat plichtsbefef geen historisch begrip is, maar een dagelijkse verantwoordelijkheid.

Deze plek móét ons wakker maken en wakker houden, zodat de offers van toen niet vergeefs zijn geweest.

Een ochtend om te koesteren

Toen de zon langzaam opkwam en de ceremonie ten einde liep, lag het licht zacht over het zand waar zoveel geschiedenis begraven ligt. Het was een moment van stilte, reflectie en verbondenheid tussen generaties, tussen verleden en heden, tussen militair en burger.

Mijn dank gaat uit naar sergeant- majoor Berry Congo Lowango voor de uitnodiging en naar de militairen van 130 Bevoorraderscompagnie voor hun sterke aanwezigheid, hun inzet en hun onverstoorbare professionaliteit.

Het was een ochtend die ik niet snel zal vergeten. Een ochtend waarin verleden en heden elkaar raakten en een krachtige herinnering dat de plicht van vrijheid nooit ophoudt.

MUSEUM TRIP

Jeroen Hoeksel

Oorlogsmuseum Overloon

Dit keer kon ik twee vliegen in één
klap slaan. Een werkbezoek met
mijn afdeling naar de Vredepeel
(DGLC) en een bezoek aan een
oorlogsmuseum.

Over het bezoek aan het museum
heb ik dit verslag geschreven.

In het hart van Noord-Brabant, te midden van een statig bosrijk landschap, ligt het **Oorlogsmuseum Overloon**: een plek waar de Tweede Wereldoorlog tastbaar wordt, en persoonlijke verhalen van oorlogsgetroffenen, strategische veldslagen en militaire machines samenkomen. Het museum, gevestigd op Museumpark 1 in Overloon, is niet alleen een verzamelplaats van materieel zoals tanks, vliegtuigen en artillerie, maar biedt ook meeslepende tentoonstellingen die van het verleden een levendige ervaring maken.

Historie en Beleving

Het Oorlogsmuseum Overloon werd opgericht kort na de oorlog en groeide uit tot een van de grootste oorlogscollecties van Europa. In zeven vaste tentoonstellingen verken je de opkomst en neergang van het Derde Rijk, Nederland in oorlogstijd en de bevrijding.

Een bijzondere trekpleister is de **D-DEX-ervaring**: een interactieve D-Day-simulatie, waarbij je via audiovisuele middelen, speciale effecten en levensgrote decors wordt teruggeplaatst op de stranden van Normandië. Buiten in het museumpark wandelen is ook een beleving op zich: meer dan 150 voertuigen zijn hier tentoongesteld, verspreid over ruim 20.000 m².

Praktische informatie

Openingstijden:

Maandag t/m vrijdag: 10:00 – 17:00 uur
Zaterdag en zondag: 11:00 – 17:00 uur
Let op afwijkende tijden op feestdagen;
check de officiële website voor actuele informatie.

Toegangsprijzen (2025)

Volwassenen (vanaf 13 jaar):
€ 19,50 (online € 18,50)
Kinderen (4–12 jaar): € 14,50 (online € 13,50)
Veteranenpas: € 14,50 (online € 13,50)
Museumkaart: gratis toegang
Veteranen Tweede Wereldoorlog:
gratis toegang
Parkeren: gratis

Groepen & Rondleidingen

Voor groepen vanaf 20 personen gelden gereduceerde prijzen: volwassen € 16,50 p.p., kinderen € 11,- p.p. Rondleidingen duren meestal ongeveer een uur. Voor scholieren, groepsbezoeken of speciale thema-rondleidingen zijn diverse opties beschikbaar (bijv. rondleiding “Nederland in WO II” of vertelling door veteraan).

Bereikbaarheid

Adres: Museumpark 1, 5825 AM Overloon.
Gratis parkeerplaats op het terrein.
Rolstoelvriendelijk: het museumpark en de paden zijn grotendeels goed begaanbaar.
Honden zijn welkom, mits aangelijnd.

Waarom Bezoeken?

Ik vond het bezoek aan Oorlogsmuseum Overloon een mooie reis: je ervaart niet alleen de technische en militaire kant van oorlog, maar ook de menselijke verhalen.

De D-DEX-ervaring (echte aanrader) zorgt ervoor dat je je daadwerkelijk in de actie waant, en de buitenpresentatie van tanks, halftracks en andere voertuigen laat zien hoe groot en complex oorlogsvoering kan zijn. Voor jong én oud is dit museum een krachtige herinnering aan vrijheid — en aan wat er verloren kan gaan als we die niet koesteren.

UIT DE COLLECTIE

ETEN MET RANG EN ORDE – TOEN HET SERVIES NOG STATUS HAD

Van de zilverkleurige messtins tot porselein met de Nederlandse leeuw: de maaltijden bij Defensie weerspiegelden ooit precies hoe de hiërarchie werkte.

Defensie Servies – Eten met Stand en Traditie

Wie tegenwoordig een maaltijd gebruikt in een Defensierestaurant, herkent het nauwelijks nog terug van vroeger. Paresto verzorgt de maaltijden, men loopt langs de buffetten en rekent af bij de kassa. De eetzaal is inmiddels *all-ranks*: militairen van elke rang én burgers schuiven zonder onderscheid aan dezelfde tafel. Het was ooit ondenkbaar dat een officier naast een soldaat zijn maaltijd zat te nuttigen. Tot eind jaren tachtig kende Defensie een strikt onderscheid in rangen, ook aan tafel. Officieren, onderofficieren en manschappen aten elk in hun eigen eetzaal, ieder met een eigen sfeer, servies en etiquette. Ook dronken zij hun biertje in afzonderlijke kantines. Alleen de oudere lezers van dit artikel zullen zich die tijd nog goed herinneren. Ook waren de maaltijden gratis tot men in de negentiger jaren gebruik ging maken van maaltijdbonnen voor ontbijt, lunch en diner die men bij de ingang van de eetzaal kon kopen. Dit waren standaard prijzen, tegenwoordig betaald men voor wat men eet.

Verschillen aan tafel

Bij de manschappen werd de maaltijd opgeschept aan de uitgiftebalie. In het begin aten zij uit hun eigen *messtins*; later kwam het dienblad met een metalen drievaks bord. Officieren en onderofficieren daarentegen zaten aan een keurig gedekte tafel, compleet met servies, bestek en glazen. Zij werden bediend door dienstplichtige hofmeesters, onder leiding van de sergeant-majoor chef-hofmeester.

Hans van de Gender

De Officier van Kazernepijket (OKP) hield toezicht in de manschappeneetzaal, terwijl in de onder- en officiersmess het messbestuur verantwoordelijk was.

Het diner in de onder- en officiersmess was een besloten aangelegenheid. Stipt om 18.00 uur luidde een lid van het messbestuur de bel, waarna een ogenblik stilte werd gehouden voor het gebed. Daarna werd iedereen een smakelijke maaltijd toegewenst en volgde de bediening per gang. Wilde men nog wat extra's, dan volstond het om de schaal omhoog te houden – de hofmeester zorgde voor aanvulling. Was je te laat dan stond je voor een gesloten deur en dat betekende na-eten.

De kledingvoorschriften in de officiers- en onderofficiersmess waren streng: deelname aan de maaltijd was alleen toegestaan in dagelijks tenue of net burgerkleding – in gevechtspak of werkkleding aan tafel verschijnen was uit den boze.

Bord onderofficieren

Bord officieren

Petrus Regout

Kon men zich niet netjes gedragen tijdens de maaltijd, dan kreeg men een waarschuwing van het mess-bestuur of werd uit de eetzaal verwijderd. Hierover werd de commandant van de boosdoener geïnformeerd en volgde meestal een krijgstuuchtelijke straf.

Servies met allure

In de officiers- en onderofficierseetzaalen at men destijds van speciaal voor Defensie ontworpen porseleinen servies, voorzien van het logo van het betreffende krijgsmachtdeel. Dit servies, ingevoerd in de jaren vijftig, was van hoge kwaliteit en werd vervaardigd bij **De Sphinx (Firma Petrus Regout)** in Maastricht. Tijdens de bezuinigingsoperatie *Chirurg* (1967) verdween het servies officieel uit de organisatie, maar de bestaande voorraden bleven tot in de jaren tachtig nog in gebruik.

Het servies was stevig, zwaar en ontworpen om dagelijks gebruik te weerstaan. Toch waren er duidelijke verschillen tussen de rangen:

- **Manschappen** aten van eenvoudige, witte borden zonder logo.
- **Onderofficieren** gebruikten servies met een blauwe Nederlandse leeuw op de rand.
- **Officieren** aten van servies met een dubbele blauwe bies en eveneens een blauwe leeuw.

Zelfs het bestek in de messes droeg het logo van het Krijgsmachtdeel, voor de Landmacht was dit de Nederlandse leeuw – een subtiel symbool van trots en traditie.

Einde van een tijdperk

Met diverse reorganisaties in de jaren negentig en het verdwijnen van de opkomstplicht met ingang van 1 mei 1997 veranderde de eetcultuur binnen Defensie voorgoed. De gezamenlijke maaltijden met rangonderscheid verdwenen, en met hen het speciale servies. Alleen de Koninklijke Marine houdt tot op heden vast aan haar traditionele messindeling.

Wie die tijd wil herbeleven, kan terecht bij de **Historische Collectie van het Regiment Bevoorrading- & Transporttroepen**, waar een speciale vitrine is ingericht met de complete serviezen van zowel de onderofficieren als de officieren – tastbare herinneringen aan een tijd waarin eten bij Defensie nog gepaard ging met ceremonie, discipline en stijl.

Compleet officiers- en onderofficiers servies uit de jaren '50-'80, vervaardigd door De Sphinx te Maastricht.

SLAG AAN DE SOMME

De stad Albert in Frankrijk was in de Eerste Wereldoorlog een belangrijk strijdtoneel, vooral tijdens de Slag om de Somme, met aanzienlijke verwoesting en zware gevechten. Na de eerste snelle opmars van het Duitse leger in augustus en september 1914 was de strijd tegen de winter vastgelopen in een loopgravenoorlog. Om een uitweg uit deze afschuwelijke patstelling te bereiken, probeerden de Franse en Britse legers gezamenlijk een doorbraak te forceren op de hoogvlakte ten noorden van de rivier de Somme, vlakbij de plaatsen Albert en Péronne, zo'n 100 km ten noorden van de buitenwijken van Parijs. De Duitsers probeerden ondertussen uit alle macht een doorbraak te forceren door bij Verdun het Franse leger te laten doodbloeden (de Slag om Verdun). De Franse legers leden hier zware verliezen en stonden op het punt te worden verslagen. De Franse legerleiding hoopte dan ook dat de langverwachte Britse tegenaanval, het leger wat ademruimte zou geven om te voorkomen dat het in elkaar zou storten.

Op 24 juni 1916 begon een vrijwel onafgebroken bombardement door 1437 kanonnen, houwitsers en mortieren op de Duitse linies. In totaal werden meer dan 1.500.000 granaten afgeschoten. Op 1 juli 1916 om exact 07.30 uur, werd het sein gegeven voor de aanval. Enige minuten daarvoor werden ondertunnelde Duitse posities met mijnen van 23 ton opgeblazen. Deze tunnels waren in de maanden voorafgaand hieraan onder moeilijke omstandigheden uitgegraven door speciaal daarvoor opgerichte eenheden. Over een breedte van 30 kilometer klommen 140.000 geallieerde soldaten uit hun loopgraven en liepen in de richting van de Duitse loopgraven. In totaal 16 divisies van het Britse Leger bevonden zich tegenover slechts 3 Duitse divisies. Aan de rechterflank nam een Frans korps deel aan de aanval. De Duitsers hadden drie grote loopgraafsystemen achter elkaar aangelegd. Het geallieerde doel was de eerste dag het 1e systeem te nemen. Een lang Brits bombardement was bedoeld om de Duitse loopgraven te vernietigen en het prikkeldraad in het tussenliggende niemandsland te vernielen. Het bleek echter om vele redenen een grote vergissing:

- De Duitsers hadden zich beter en dieper ingegraven dan verwacht - de Britten hadden slechts 34 zware houwitsers die in staat waren de harde kalkgrond te doorboren;
- een belangrijk deel van de granaten was gericht op de tweede Duitse loopgraaf, dus te ver weg;
- veel granaten waren blindgangers - het lukte niet de Duitse artillerie uit te schakelen;
- verschillende mijnen explodeerden of te vroeg zodat de Duitsers gewaarschuwd werden, of te laat zodat de eigen troepen bedolven werden;
- het Britse bombardement stopte enkele minuten voor aanvang van de aanval. Men hoopte dat de Duitsers nog een tijd in dekking zouden blijven, maar dat bleek onjuist: ze betrokken onmiddellijk hun stellingen, zodat de eigen troepen bedolven werden;
- de aanval vond niet tijdens de ochtendschemering plaats maar in vol daglicht;
- het prikkeldraad was - ondanks het feit dat ongeveer de halve munitievoorraad besteed was aan het vernietigen ervan - nagenoeg ongeschonden zodat dit de soldaten ernstig hinderde;
- door de bombardementen was het gebied extra moeilijk begaanbaar;
- de soldaten droegen elk zo'n 30 kilo aan wapens en bepakking, wat snelle positiewisselingen bepaald niet bevorderde.

Het resultaat was een slachting. Op de eerste dag verloren de geallieerden gewonde en dode 60.000 soldaten, waarvan 30.000 in het eerste uur van de aanval. Op de meeste plaatsen lukte het niet eens het niemandsland over te steken. Voor de Britten zijn de exacte verliescijfers van de eerste dag bekend: 19.240 doden, 35.493 gewonden, 2.152 vermisten en 585 krijgsgevangenen, in totaal 57.470 man. Het Britse leger verloor op deze dag meer soldaten dan in welke andere veldslag in zijn geschiedenis. De Duitsers die, qua manschappen, zeven keer zo zwak waren, hadden maar een zevende van die verliezen: 8.000 man.

De legerleiding weigerde het falen van de actie in te zien en de strijd ging nog drie maanden door. Tegen het invallen van de winter was slechts een honderdtal vierkante kilometers veroverd ten koste van onnoemelijk veel mensenlevens. Pas op 18 november 1916 staakte de geallieerde legerleiding de aanval. De tol was hoog: het Verenigd Koninkrijk verloor 420.000 manschappen, Frankrijk 200.000 en Duitsland 450.000, totaal 1.070.000 man.

Het slagveld bevond zich ruwweg in de driehoek, gevormd door de Franse steden Albert, Bapaume en Péronne. In dit gebied zijn heden ten dage veel herinneringen aan de slag te vinden. Er zijn vele tientallen (zeer goed onderhouden) begraafplaatsen met herinneringen aan honderdduizenden soldaten van alle betrokken nationaliteiten. Nog regelmatig worden voorwerpen gevonden die afkomstig zijn uit deze periode. Hieronder zijn vele onontplofte en daardoor levensgevaarlijke granaten. De stad werd herhaaldelijk bezet door zowel Duitse als Britse troepen en is nu bekend om militaire begraafplaatsen en het Museum Somme 1916, dat het leven in de loopgraven toont.

Het slagveld Beaumont-Hamel met de loopgraven

BATTLE FIELD TOUR

Alex Donswijk

31/10 – 2/11/2025

Op vrijdag 31 oktober om 10:00 uur vertrok de bus van DVVO met 44 deelnemers en chauffeur Richard vanaf het Logistiek Ereplein van de Du Moulinkazerne te Soesterberg. Na een lunch-tussenstop kwamen we rond 17:00 uur 'smiddags aan bij The Poppies, een Groepsverblijf vlakbij het historische centrum van de stad Albert. Vervolgens was er gelegenheid om de kamers te betrekken en onze spullen uit te pakken. Sommigen hadden het geluk om met 4 à 5 personen een kamer te delen die dan ook voorzien was van stapelbedden. Erg nostalgisch toch? (*Inspectieeee!!! – Voor de bedden!!!*) Ik vind het altijd gaaf om met meerdere veteranen op een kamer te liggen. De atletische bewegingen van de 'bovenslapers', druk bezig hun slaapplek te betrekken, zijn ook altijd heel bijzonder om te zien. Hierna kwamen wij allen bijeen in de eetzaal waar onze gids en medeorganisator Ton van Eijk ons bijpraatte over de komende excursies en de WO I historie van het gebied. Daarna was de invulling van het avondprogramma aan de orde en werden D&D (Diners & Drankjes oftewel les Dîners et Boissons) genuttigd bij de plaatselijke horeca en restaurants, waarbij een enkeling een glaasje (één??) Pastis (Ricard/Pernod) nuttigde, waarschijnlijk om zich alvast te verdiepen in de Franse cultuur.

Hawthorn Ridge Redoubt

De volgende dag, zaterdag 1 november, gingen we na het ontbijt op pad en bezochten de 'Hawthorn Ridge Redoubt', een Duitse verdedigingspositie op de heuvelrug, ongeveer 910 meter vanaf de Britse linies. Om 07:20 uur op 1 juli 1916 ontstaken de Britten op deze locatie een enorme mijn. De soldaten van de 252nd Tunnelling Company hadden een gang gegraven van ongeveer 17 meter lang en plaatsten de mijn onder de Duitse veldversterking op de top van de heuvelrug waarbij 18.000 kilogram springstof werd gebruikt. De ontploffing creëerde een enorme krater in het landschap van 25 meter diep en 90 meter breed, maar de daaropvolgende aanval op de Duitse stellingen mislukte omdat de Britten hun artilleriebeschieting hadden beëindigd en de vijand de tijd gaven zich te herpositioneren. De krater is vandaag de dag nog steeds zichtbaar en is erg groot en indrukwekkend als je op de rand staat en de diepte in kijkt. Hierna vervoerde de bus ons naar de volgende locatie.

Beaumont-Hamel Newfoundland Memorial

Ooit een slagveld, werd Beaumont-Hamel in 1922 een herdenkingspark, waarbij het een speciaal eerbetoon brengt aan de rol van het Newfoundland Regiment in de Slag aan de Somme en de zware verliezen die het leed. Het park dient tevens als gedenkteken voor de Newfoundlanders die in de strijd sneuvelden en geen bekend graf hebben. Op een verhoging in het

Inleiding door Ton

Aankomst bij Hawthorn Ridge Redoubt

Uitzicht vanaf de heuvelrug

slagveld richtte de regering van Newfoundland een steenhoop van Newfoundlands graniet op, die lijkt op een natuurlijke rotsformatie. In het park is ook een museum. Het landschap van het slagveld toont onder andere de originele overblijfselen van de geallieerde loopgraven die door de Newfoundlanders werden bezet en granaatrechters, sleuven, tunnels en ook de Duitse linies. Bizar als je door de loopgraven loopt en je realiseert wat een strijd zich hier heeft afgespeeld. Vervolgens was het tijd voor een bezoek aan het Thiepval Memorial.

72.191 namen op de witte pilaren

Thiepval Memorial

Thiepval Memorial is een oorlogsmonument gelegen bij het Franse dorp Thiepval. Het monument herdenkt maar liefst 72.191 vermiste Britse en Zuid-Afrikaanse soldaten uit de Eerste Wereldoorlog. Hun namen zijn gegraveerd in de zestien massieve, vierzijdige, witte pilaren van Portlandsteen die een reeks bogen ondersteunen. Het is het grootste Britse oorlogsmonument ter wereld. Het imposante monument werd tussen 1928 en 1932 door de Commonwealth War Graves Commission op een heuvelrug gebouwd, met uitzicht op het dorp en het oude slagveld. Het heeft de vorm van een triomfboog en is 45 meter hoog. Het werd ingehuldigd op 31 juli 1932 in aanwezigheid van de Prins van Wales, de latere koning Edward VIII, en de president van de Franse Republiek Albert Lebrun. Het monument wordt jaarlijks door meer dan 160.000 bezoekers bezocht. Vlakbij het monument bevinden zich een klein museum en een bezoekerscentrum dat wij vervolgens bezochten. De permanente tentoonstelling van ongeveer 400 m² toont collecties, archeologische voorwerpen en gereedschappen gerelateerd aan de Slag bij De Somme. Vervolgens begaven wij ons naar het naastgelegen Thiepval Memorial Restaurant waar een aangeklede lunch werd geserveerd.

De Lochnagarcrater

Vervolgens stapten wij de bus in om de laatste bezienswaar-

digheid van die dag te zien. De Lochnagar krater ontstond door een grote mijn die om 7:28 uur op 1 juli 1916 onder de Duitse frontlinie tot ontploffing werd gebracht door de 179e Tunneling Company Royal Engineers van het Britse leger. De explosie markeerde het begin van de Slag om de Somme en was de grootste van 19 mijnen die onder Duitse frontlinies werden geplaatst om de opmars van de Britse infanterie te ondersteunen. Het is de grootste mijnkrater uit de Eerste Wereldoorlog aan het Westfront. Hij is 110 meter breed en 21 meter diep.

Het programma voor die dag zat er op en een eigen invulling van de resterende namiddag en avond volgde. Naast een 'cultureel bezoek' aan de diverse Franse horecagelegenheden was ook de centrale Lounge van The Poppies een gezellig trefpunt na terugkomst uit het centrum van Albert.

Musée Somme 1916

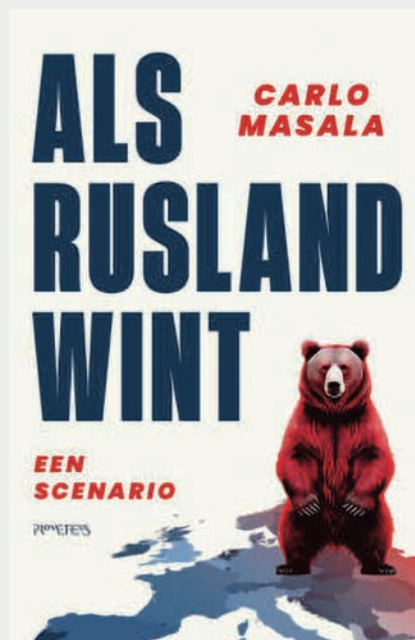
Zondag 2 november, de laatste dag van de Tour, werd 's ochtends doorgebracht in en rondom het Musée Somme 1916. Dit is een ondergronds museum, gelegen in de voormalige schuilkelder onder de basiliek, in het centrum van Albert, dat zich richt op de geschiedenis van de Slag aan de Somme. Het museum is gevestigd in ondergrondse tunnels, 10 meter onder de grond, die in totaal maar liefst 250 meter lang zijn en die als schuilkelders dienden tijdens WO II. Het toont het soldatenleven in de loopgraven met diorama's en meer dan 1500 voorwerpen die op het slagveld zijn gevonden, achtergelaten door de soldaten.

Daarna was het tijd om terug naar huis te gaan en bracht de bus ons terug naar ons vertrekpunt, de Du Moulinkazerne. Wat bij velen van ons in herinnering zal blijven en wat ons duidelijk is geworden op de diverse locaties, is het gruwelijke geweld, de vele gewonden en het verlies aan vele mensenlevens. Kansloos afgeslacht door mitrailleurvuur, granaten, mijnontploffingen en andere oorlogswapens. Zoals hiervoor al is opgetekend was De Slag bij de Somme één van de meest destructieve veldslagen ooit. Tegelijkertijd werd het oorlogsleed in alle deelnemende landen zo veel mogelijk verborgen gehouden voor het grote publiek. Bloedige veldslagen werden stevast omschreven als overwinningen en doodsbanen sol-

daten als helden voorgesteld. Het heeft indruk gemaakt bij de deelnemers van deze Battlefield Tour. Aan de andere kant waren er ook fijne momenten van het weerzien met bekenden, het samenzijn op diverse locaties en de ontspanning na de programma-onderdelen.

In het tijdschema dat Cdt-BFT Henk Bouwknecht ons voorafgaand aan de BFT mailde werd als laatste regel vermeld: Circa 16.00 uur: Aankomst Soesterberg en hartstochtelijk afscheid. Welnu, waarde lezer, hartstochtelijk was het afscheid net niet helemaal, maar het was een kameraadschappelijk en hartelijk afscheid met een glimlach op ieders gezicht. Een uurtje later was ik thuis waar ik liefdevol werd ontvangen door mijn eega, later op de avond genoot ik nog van een heerlijke Ricard. Het was een mooi en gedenkwaardig avontuur!

BOEKREVIEW

ALS RUSLAND WINT

Milou Kroeze-Rabelink

Het boek 'Als Rusland wint' beschrijft een denkbeeldige wereld in 2028. De oorlog in Oekraïne is afgelopen en met invloed van de Verenigde Staten is de vrede ondertekend. Oekraïne heeft hierbij de bezette gebieden op moeten geven en Rusland is als grote winnaar uit de oorlog gekomen. Tot nu toe klinkt er geen gek scenario.

Maar wat gebeurt daarna? In dit scenario beschrijft Carlo Masala - hoogleraar internationale politiek - hoe Poetin vervangen door een gematigde nieuwe leider die de lieve vrede met het Westen lijkt te bewaren. Vooral Europa ziet dit als iets positiefs en focust zich op de problemen in hun eigen land: woningtekorten en migratie. De opgestarte Defensie-industrie en de beloftes aan de NAVO lijken verleden tijd.

Wat gebeurt er als Rusland één van de NAVO-landen binnen valt? Durft het Westen antwoord te geven? Kunnen we nog op de Verenigde Staten vertrouwen als bondgenoot? En wat is het antwoord van de rest van de wereld? Dat scenario beschrijft dit korte boek.

Als u geen echte lezer bent, dan kun je met dit boek goed starten. Het is vrij kort en leest als een trein. Het zit boordevol met herkenbare trends die we nu in de echte wereld zien. Dit

is meteen de reden dat het boek je zo aangrijpt. Het is beangstigend realistisch. Het boek is uitgegeven in april 2025, maar sommige dingen die hij in het boek beschrijft zijn inmiddels daadwerkelijk in gang gezet.

Dit is misschien niet het meest gezellige boek voor onder de kerstboom, maar wel een boek wat u aan het denken zet. Het benadrukt de spanning tussen de grootmachten in de wereld en de noodzaak voor Europese samenwerking.

Boekgegevens: Als Rusland wint, een scenario | Carlo Masala | paperback | 9789044660067 | Promotheus | april 2025

BEZOEK EREVELDEN JAVA

Barry de Jong

In het kader van 25 jarig bestaan mochten vijf vertegenwoordigers van het Regiment B&T samen met vijf vertegenwoordigers van het regiment GNK en vijf van het Korps MA gezelschap afreizen naar Java.

Onder bezielende leiding van de DEFAT en zijn staf mochten we deelnemen aan deze fantastische reis. Zoals u wellicht weet is de regimentsleiding al een keer naar Java geweest.

Samen met de staf van de DEFAT had ik de eer om samen met mijn collega van de MA een groot deel van het programma te mogen plannen.

De DA is de Defensie Attaché. Een quote van de DA: "Ze kunnen een kritische kolonel beter ver weg stoppen." Nou, er zijn slechtere plekken denk ik. In onze beleving was 'ie niet lastig, maar juist een goeie gozer. Daarnaast heeft hij een goed team om zich heen, de twee bescheiden dames Wita & Retno stonden de gehele reis voor ons klaar. Om het programma soepel te laten verlopen, te vertalen en uitleg te geven.

Op zaterdagavond vertrokken en op zondagavond gekreukeld aangekomen in Jakarta, na wat oponthoud bij het visumpoortje zijn we allemaal toch binnengelaten. Daar stond de DA ons op te wachten en sprongen we in de bus naar het hotel, alwaar we met alle egards werden ontvangen. Op tijd naar bed, want het drukke programma startte vroeg.

22/09 Na het ontbijt zaten we om 07.00 in de bus om naar het ereveld Menteng Pulo te gaan. Welkom geheten door Eveline & Alan van de OGS (oorlogsgravenstichting), startten we met een kranslegging bij het 7 December monument en een toespraak van de RC. De regimenten en korps hebben elk een graf uitgelicht door de achtergrond te vertellen van degene die hier is overleden en een bloemengroet gegeven.

Na deze bijzondere omgeving gingen we terug naar het hotel, omkleden en lopend naar de Ambassade waar we een lunch kregen en een rondleiding. Een stukje Nederland in Jakarta, waar we voorgesteld werden aan het personeel, een mooie mix van Javaans en 'Belanda'.

23/09 Na het nasi goreng ontbijt zaten we weer om 07.00 in de bus, richting station om met de trein naar Semarang te gaan. Zo'n treinreis van een kleine vijf uur is al een beleving op zich met de mooie natuur en vergezichten. Wita & Retno begeleidden ons, zodat we niet als een kip zonder kop rondwaalden

maar op tijd bij de bus zijn. De lunch - door de dames geregeld - was op een bijzondere plek met een fantastisch uitzicht. Snel in het hotel omkleden in DT en vertrek naar Candi, het volgende - nog mooiere - ereveld. Ook het moment is erg mooi, op een heuvel met de ondergaande zon. Hier hebben we ook een krans gelegd en bijzondere verhalen gehoord van de collega's die hier echt hun best voor hebben gedaan om deze gesneuvelden te groeten met bloemen en een achtergrondverhaal. Dit zullen de deelnemers niet vergeten, we waren allemaal diep onder de indruk.

24/09 Deze dag stond in het teken van de Battle Field Tour: het Ambarawa Railway Museum.

Hier was het de beurt aan de RA B&T om zijn verhaal te vertellen over wat hier allemaal heeft afgespeeld, hierdoor werd de toegewezen gids overbodig. Toen gingen we met de oude stoomtrein een korte reis maken, dit hoort bij de museumbeleving. Aangekomen bij het eindstation werden we getraakteerd op een dansgroep, we namen gepaste afstand om niet mee te hoeven dansen. Maar we hebben bij de locals toch wat snacks gekocht om wat bij te dragen voor deze toeristentrekkers.

Nadat we weer terug waren bij het Spoorwegmuseum, lunchten we op een bijzondere locatie: op een heuvel die verdacht veel lijkt op een trouwlocatie. Witte pilaren en een drakenboot op palen met een mooi uitzicht. Was de ideale locatie voor een groepsfoto

en een lunchbuffet mag natuurlijk niet ontbreken. Met (alweer) een volle buik gingen we naar de volgende locatie. Fort Willem I, alwaar de KA van de MA een perfecte weergave gaf aan waar we waren en wat er heeft afgespeeld in de geschiedenis.

Aansluitend dineerden we in de De Spiegel, een restaurant met Hollandse naam, en dat is ook het enige Hollands aan het restaurant. Zoals meerdere Hollandsche namen op gebouwen in Indonesië.

25/09 Na het ontbijt vertrokken we in DT naar het militaire hospitaal, waar we met open armen werden ontvangen. Na een toespraak van de ziekenhuisbaas, was de RC en daarna de GNK aan de beurt om een mooie toespraak te houden, wat goed werd ontvangen. Daarna kregen we een rondleiding in het hospitaal. Het hospitaal ziet er gedateerd uit, maar het personeel vertelde vol trots hoe blij ze zijn met dit hospitaal. En wat ze allemaal doen met de middelen die ze hebben. Mooi om te zien dat er ook burgers behandeld worden. Er werden direct volop foto's gemaakt en vriendschappen gesloten. De warmte en gastvrijheid die de Indonesische bevolking heeft, bereikt bij het hospitaal-personeel wel een hoogtepunt. En het afscheid nemen viel dan ook niet mee. Uiteindelijk bereikten we de bus die ons terugbracht naar het hotel. Aansluitend maakten we ons gereed voor de terugvlucht naar Jakarta, en uiteindelijk zijn we in de avond weer terug in ons eerdere hotel in Jakarta.

26/9 Het ontbijtbuffet was weer ongelooflijk, zodat we weer volgegeten konden vertrekken naar de volgende locatie. We bezochten een logistieke B&T-achtige kazerne (Benteng) in Jakarta Pusbekang. We werden met alle eegards ontvangen, militairen staan in een rij opgesteld om

ons de hand te schudden bij binnenkomst. We kregen een tafel toegewezen en een begeleider. Op tafel stonden allerlei snacks, gelukkig heb ik één van de ambassadedames naast me, die me dingen liet proeven. En ook de vrouwelijk militaire begeleider probeerde me vol te proppen met snacks. We kregen een mooie presentatie over de logistieke eenheid. De RC hield een toespraak en de GNK Luitenant van onze club hield ook een pakkende toespraak hoe wij in Nederland de logistiek doen en wat we allemaal kunnen en hebben. Na de formele toespraken veranderde de sfeer in een karaoke-achtige setting, de muziek begon en een militair begon in zijn eenje te zingen. Natuurlijk moesten wij ook zingen, we kozen natuurlijk het regimentslied B&T, dat onder applaus werd ontvangen. Na de vele snacks volgde een groot buffet; gezamenlijk maakten we er een gezellige lunch van. Tijd voor afscheid, er werden schildjes en andere formele cadeautjes over en weer uitgewisseld. We kregen een goodiebag mee. Terug naar het hotel, de helft van ons gezelschap had nog een formele uitwisseling bij de Indonesische landmacht HQ. De andere helft had een paar uurtjes vrij. 's Avonds waren we uitgenodigd bij de DA residence voor een diner. De DA heeft een geweldige residentie in koloniale stijl met veel kunststukken. Er stond een buffet met heerlijk eten en een buitenbar voor ons gereed, een heerlijk samenzijn op onze laatste avond in Jakarta. Ook onze begeleiders waren aanwezig. Tijdens het afscheid

bedankten we ze met cadeautjes en natuurlijk een regimenten/korps borrel moment. De RA van de GNK verkocht zijn borrel(medicijn), en KA van de MA deed het op zijn manier, de RA van het B&T natuurlijk ook, uiteindelijk wisten we niet welke we kregen want de drankjes staan door elkaar. Dus een toast op deze fantastische reis!

27/09 De bus stond klaar om ons naar Pak Bram (meneer Bram) te brengen voor de 'Old City Tour'. We startten op een avondse boot met een tocht door de haven, het water is zwaar vervuild hier. We kwamen aan de kade waar we direct de meest armoedige wijk bezochten. Langs keukens, slaapkamers en bukkend onder het wasgoed door, liepen we als blanke club erdoorheen. Met een beschamend gevoel. Het volgende moment was met de tuk-tuk, een race met acht tuk-tuk karretjes door de oude binnenstad om ons in Chinatown af te zetten. Na dit bezoek bezochten we de lokale markt, met vlees, vis en groente. Het meeste vlees was dood, maar hier en daar bewoog er ook wat. Ook weer een bijzondere ervaring. We bedankten Pak Bram en gaan lunchen in Cafe Batavia, dit is een begrip in de oude stad. Daarna gingen we retour naar het hotel, opfrissen, inpakken en helaas naar het vliegveld om naar huis te gaan...

Gelukkig hebben we de foto's nog, een trip in deze snelheid is mooi. Tijd om alle indrukken te laten bezinken hadden we tijdens de nachtvlucht naar Schiphol.

IN THE PICTURE

Wessel Raatgever

Inleverstraat Koeweit Redeployment Irak 2005. Een gestroomlijnd logistiek proces, uitvoerbaar waar ook ter wereld.

Hierbij nomineer ik Dennis Koster voor de volgende foto.

COLUMN

Inka Logister-Proost

EEN SPRANKJE VREDE

Wat heb jij toegezegd om de rust te bewaren in de groepsapp van de (schoon) familie of je vrienden? Laat me raden. Kerstavond bij de één, Eerste Kerstdag bij de ander? Tweede Kerstdag is altijd te laat, ondanks al je goede bedoelingen eet je uitgedroogde kalkoen met een passief agressief sausje.

Ik vermoed dat jij de klos bent: het hoofdgerecht, rekening houdend met een glutenvrij nichtje of een veganistische kameraad?

Je hebt op alles ja gezegd, alles voor de lieve vrede.

In de supermarkt duwt een gestreste vrouw tijdens de run om de laatste rollade haar winkelkarretje in je achillespees. Je zucht om al die overdaad aan vretenswaar. Toch doe je er aan mee, want hé die kerststol is wel mooi in de bonus. Moest je nou rode of groene servetten meenemen voor je moeder?

Buiten probeert de epileptische kerstverlichting het donker weg te knippen.

Thuiskomend liggen kerstkaarten op de deurmat. 'Vrede op aarde' staat op de eerste kaart die je opent. Het blijft mooi. Elk jaar wensen we het. Als een software-update voor de mensheid. Het lijkt er op dat de aarde te weinig opslagruimte heeft. Bij veel kerstdiners is de vredige sfeer al vóór de soep verpest.

Lang geleden of vrij recent ben je uitgezonden om daadkrachtig bij te dragen aan de vrede. Je hebt de veteranenstatus, of niet. Maar je weet: je deed je best.

Je volgt het nieuws op de voet. Of vermijdt het juist. Zoals alle voorgaande jaren, kent ook 2025 geen wereldvrede. Narcistische wereldleiders vullen hun zakken; oorlog als verdienmodel.

De debatten vóór de verkiezingen gingen over alles behalve waar het volgens jou wél over moest gaan: hoe maken we van Defensie een gezond bedrijf met voldoende personeel en wat gaan we doen om de wereldvrede een stapje dichterbij te krijgen?

Je weet hoe mensen zijn als er géén vrede is, de blik in hun ogen. Je gedachten gaan naar de mensen die voor de kerst maar één verlangen hebben: overleven. Laat het één keer 'stille nacht' zijn.

Je kerstgedachte gaat uit naar voldoende water voor gezinnen, of schoolgaande kinderen – ook meisjes, liefdevol opgevangen vluchtelingen, ruimte voor diplomatie.

Dus al kermend wrijf je over je achillespees en houdt je in, dat wijffie heeft het al moeilijk genoeg. Voor je moeder koop je witte servetten met goudkleurige dennenbomen en ze reageert blij verrast. Je bakt plantaardige glutenvrije gingerbread koekjes; de dag kan niet meer stuk voor je nichtje en kameraad, zo attent en lekker! Je zet een kerstkadozakje met een restant op het bureau van die ene collega, voor één keer komt er een glimlach op zijn norse, chagrijnige gezicht. Tijdens het kerstdiner gun je de ander z'n gelijk.

Vrede op aarde klinkt te groot en maakt ons lam. Vrede begint bij onze reactie op de autobestuurder die zijn richtingaanwijzer ziet als vrijblijvende suggestie. Bij het groetend knikken naar de buurvrouw die de geleege kliko altijd nog drie dagen op de stoep laat staan.

We hebben de keuze om vriendelijk te blijven in deze boze wereld.

Mini gebaren van goedheid.

IN MEMORIAM

Met leedwezen geven wij kennis van het overlijden van:

G.P.J.J. Franke	Groningen		04-12-2025
B. Kantborg	Kampenhout (België)	Kol b.d.	11-12-2025

NIEMAND WEET
DE LEEGTE, HET VERDRIET, DE PIJN
NIEMAND WEET
HOE LANG, LANGE NACHTEN KUNNEN ZIJN
NIEMAND WEET
DE KOU, DE STILTE, HET ZWART
NIEMAND WEET
HOE DIEP, HET GAT IS IN MIJN HART
NIEMAND WEET
MIJN TRANEN, MIJN EENZAAMHEID, MIJN ALLEEN
NIEMAND WEET
HOEZEER, IK VERLANG NAAR ARMEN OM ME HEEN

© BRIEVENBUSGELUK

AGENDA

Onze activiteiten worden mede
mogelijk gemaakt door

fonds

Datum	Gelegenheid	Plaats	Contact - telefoon/e-mail
27 februari	840/822/111 Tcie	Stroe?	
april	Museum weekend	HCR	Dick Mintjes
4 mei	Nationale dodenherdenking	Amsterdam	Henk Bouwknecht
5 mei	Bevrijdingsdefile	Wageningen	
9 mei	160 Mzwctie	Stroe	
oktober	Logops SFIR	Stroe	volgt

Vier de Liefde, Eer de Herinneringen
Als elk uniek moment ook echt uniek moet zijn...

Jullie Verhaal, Mijn Passie

Ben je op zoek naar een (zelfstandig) trouwambtenaar of ceremonieel spreker die jouw speciale dag of gedenkwaardige gelegenheid onvergetelijk maakt? Bij LevadaCare wordt de waarde begrepen van elke unieke viering. Of het nu gaat om een bruiloft, een uitvaart, of een andere belangrijke gebeurtenis.

Mijn Diensten:

- Trouwceremonies: Persoonlijk en op maat gemaakt
- Ceremoniële Toespraken: Diepgaand en ontroerend
- Uitvaartdiensten: Waardig en respectvol
- Bijzondere Gelegenheden: Jubilea, naamgevingen en meer

Waarom Kiezen voor LevadaCare?

- Persoonlijke Aandacht: Jullie verhaal staat centraal
- Professionele Begeleiding: Van begin tot eind
- Ervaring en Empathie: Begrip voor de gevoeligheden en emoties

Contact: ☎ Bel mij: 06 50510323 🌐 Bezoek de website: www.levadacare.nl ✉ E-mail: frits@levadacare.nl

Laten we samen jouw liefdesverhaal vieren en herinneringen koesteren.
Neem vandaag nog contact met mij op en ontdek hoe wij jouw speciale moment tot leven kunnen brengen.

Hartelijke groet, *Frits van der Ley*

Historische Collectie Bevoorradings- & Transporttroepen

Museumpark Dienstvak Logistiek
Kamp Soesterberg, Geb. V20
Zeisterspoor 8
3769 AP Soesterberg
088 – 9566 725
www.museumbevoentransport.nl

Openingstijden: Maandag, woensdag en vrijdag van 10.00 tot 15.00 uur.
Overige dagen alleen geopend op afspraak.
De week voorafgaande aan Kerstmis t/m Nieuwjaarsdag gesloten.

=====

Tevens beschikken wij over mogelijkheden voor het houden van uw vergaderingen, bijeenkomsten, evenementen, recepties enz.
Vraag naar de mogelijkheden bij de beheerder.

BUDG€TRUST

HEB JE WEL EENS GELDZORGEN?

Als je deze vraag met ja kunt beantwoorden, dan ben je zeker niet de enige. Eén op de vijf huishoudens heeft namelijk moeite om de rekeningen te betalen. Betalingsproblemen komen voor in alle lagen van de bevolking.

BUDGETRUST gaat samen met jou aan de slag om inzicht te krijgen in jouw financiële situatie, laat je inzien waar het beter kan en coacht je op houding/gedrag ten opzichte van geld en uitgaven. Na een coachingstraject is het de bedoeling dat je in staat bent om zelfstandig jouw financiële huishouding te beheren.

WERKWIJZE

Ieder mens en elke situatie is anders. Om die reden werk ik altijd volgens een op maat gemaakt plan. Ik bezoek cliënten in hun eigen vertrouwde en veilige omgeving. Afspraken kunnen zowel overdag als in de avonden worden gemaakt. Naast de afspraken ben ik tijdens een coachingstraject zowel telefonisch als via de email bereikbaar.

Kijk voor verdere informatie op mijn website, of neem persoonlijk contact op.

Henk Bouwknecht
Budgetcoach

☎ 06-36095639 ✉ info@budgetrust.nl 🌐 www.budgetrust.nl

Aangesloten bij de Nederlandse Vereniging Voor Budgetcoaches en Schuldhulpverleners (NVVBS).

Veteranen Search Team

Wat als het jouw kind is..?

We zoeken door tot elke
mogelijkheid is uitgeput.

DONEER!

EERSTE HULP BIJ VERMISSINGEN

Iemand die je lief is verdwijnt... en niemand weet waarheen. Angst en onzekerheid slaan toe. Op dat donkere moment zijn daar de vrijwilligers van het VST. Niet met beloften maar met toewijding en hoop. Jouw hulp maakt dat mogelijk.

Word vandaag nog donateur.

veteranensearchteam.nl
info@veteranensearchteam.nl
Bel 085-8000 038

het VST wordt alleen ingezet
op verzoek van

deca print
MAATWERK IN VISUELE COMMUNICATIE

D-signmaker
autoreclame | belettering | printservice

WWW.DECAPRINT.NL | WWW.D-SIGNMAKER.NL